

царя и ще поискаш един барабан. Ще кажеш на царя да ти ги пусне. Пусне ли зайците, да ти ги изброят. Като чукнеш с барабана три пъти – зайците са при теб. Един няма да се изгуби.

Отишъл, отрязал си (пръчки) и си тръгнал.

– Царю, дай ми един барабан!

Дал му един барабан. Изброил му – един, два, три... десет заека. Зайците се разпръснали. „Бръъм“ по барабана и зайците, „бръм“ – при него.

– Строй се!

Зайците Всички се строили като Войници. Закарал ги на мерата. „Прр-ръ-пъ, прр-ръ-пъ“ – зайците след него се строили – десет. Отишъл на мерата. Пасе ги.

Минал един ден, минали два дена. Царят се ядосал:

– Я ела тука, бе!

– Какво?

– Ще идеш и ще искаш един заек, щото си много гладен. Като Ви даде, аз ще го погубя.

Яхнал коня си и отишъл.

– Баджо!

– Какво?

– Баджанакът, нашият, каза, че са му дошли много гости. Да му дадеш един заек да се нагостят.

– Абе царят така и така... Аз ще Ви дам един заек, но ще дадеш да ти ударя един печат на гъза. Да не го изгубиш, че царят ще ми вземе главата!

– Ами добре! Ти ми дай, пък лесно!

Ударил му печат на гъза, дал му един заек и го пуснал да си ходи.

На печата пишело името му.

Тъкмо направил десетина крачки, оня чукнал с барабана, рипнал заекът, Веднага дошъл при него.

Дошъл си.

– Какво бе, зете?

– Не дава, бе!

– Е, как не дава?

– Не дава! Казва: „Той командва Войниците, а аз командвам зайците“.

Отишъл по-малкият баджанак при него:

– Абе, защо върна баджанака? Ето, пак мен изпратиха.

– Е, ще ти дам. Съблечи панталона, да ти ударя един печат и